

ABONAMENTELE

Pentru Sibiiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 7 fl.,
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

an 10 franci, $\frac{1}{2}$ an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-ora 6 cr.,
a treia-ora 5 cr.; și timbra de 30 cr.Redacția și administrația: Strada Poplăci Nr. 14.
Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se înapoiază
Numeri singuratici la 5 cr. se vând la „Tipografia”, soc pe acțiuni

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Recursul

dat în contra

opririi ultimei conferențe.

Chestiunea opririi ultimei conferențe generale este fără îndoială cea mai gravă chestiune, care trebuie să ne preocupe.

Am anunțat, că afacerea aceasta a ajuns acum înaintea ministrului. S-a dat adecă recurs în contra opririi la ultimul for: ministrul de interne.

Finem vrednic a publica acest recurs în întreaga extensiunea sa, pentru-că în el sunt concentrate așa zicând toate recursurile câte s-au făcut în materia aceasta, în contra opririi atât a conferenței din Maiu, cât și a celei din 24 Octomvrie n.

De altă parte am văzut cu durere ce negligență mare a dovedit în această materie vicecomitele comitatului Sibiiu, și ne temem, că și cu ocaziunea aceasta va fi tot așa.

Aducem deci și pe această cale la cunoștința ministrului de interne recursul pe care dl. Dr. Ioan Rațiu l-a dat în contra opririi conferenței naționale din Octomvrie.

Eată întreg recursul:

Onorate domnule primar!

Față de rezoluțiunea de sub nrul 19942/III. 896 a dlui vicecomite al comitatului Sibiiu, în cauza opririi conferenței electorale generale, care rezoluțiune mi-ai comunicat-o sub nrul prezidial 137/96. mă aflu îndemnat a da următorul

Recurs,

pe care rog al subșterne forului competent, înaltului minister de interne.

Domnul vicecomite a aflat de bine a rezolva recursul ce l-am dat în contra ilegalei opriri a conferenței convocate pe 24 Octomvrie 1896 printr-o simplă aprobare a actului pe care primăria din Sibiiu l-a comis trecând peste competența sa și încălcând cele mai elementare principii de libertate constituțională. Domnul vicecomite nici n'a căutat a-și mai motiva aprobarea acestui act volnic cu altceva, decât că „și-a însușit motivele absolute invalide, pe care s'a basat ilegala opreliște.

Nu numai m'a surprins, dar' m'a și indignat această ușurată procedură. Văd cu durere, că libertățile cetățenești au ajuns în patria noastră a fi simple puncte de întrebare, la cari organele puterii executive cutează a răspunde așa, după-cum le vine la socoteală, adecă desconsiderându-le și încălcându-le într'un mod ne mai pomenit într-o țeară constituțională.

Recursul ce l'am adresat dlui vicecomite eu n'am aflat de lipsă nici a-l mai motiva, pentru-că aveam convingerea, că încălcarea de lege, comisă de primăria din Sibiiu prin deliberarea sa de sub nrul 125/96 pres., este așa de evidentă, încât nu mai are nici o lipsă de clarificare sau analizare. Faptul, că primăria din Sibiiu „și-a permis a opri ținerea unei conferențe de partid a alegătorilor dietali români, aderenți ai programului stabilit la anul 1881 aici în Sibiiu într-o conferență de asemenea caracter, la care a asistat însuși reprezentantul aceleiași primării, — faptul, că primăria „și-a permis a opri ținerea acestei conferențe tocmai pe timpul alegerilor dietale, când ținerea de conferențe pe lângă dreptul constituțional al liberei întruniri o mai asigură în mod special și categoric expres art. de lege XXXIII. dela 1874, — faptul acesta, așa de revoltător, ilegal și anticonstituțional, — am crezut, că va fi destul ca să ajungă la cunoștința unei autorități superioare, cum este dl vicecomite, pentru-ca îndată să se iee toate măsurile de lipsă, pentru-ca atacul făcut asupra dreptului constituțional să fie reparat și cetățenilor nedreptățiți prin un reprezentant al puterii executive, să li-se deie satisfacția cuvenită și să se puze în poziția de a pute face us de drepturile lor cetățenești asigurate în constituțiunea țării și în legile patriei.

Cu durere văd însă acum, că simțul pentru respectarea libertăților constituționale și a legilor pozitive s'a timpit, — dacă nu s'a stins, — la mai toate organele administrative, făcând loc arbitriului, volniciei și abuzului de putere.

Aceste triste aparițiuni și semne de decadență se repetesc zi de zi în diferite părți ale țării, la diferite ocaziuni și în diferite forme, dar' nicăiri ele nu se arată așa de consecuent și în forme așa de isbitoare, ca acolo unde e vorbă de Români, și ca atunci, când cetățenii români vor să se întrunească, pentru a lucra în direcțiunea intereselor lor de viață, conform programului ce „și-l-au stabilit ei.

Nu e destul, că legile aduse în favorul naționalităților, pentru asigurarea desvoltării culturale și respectarea limbii naționale a singuraticilor popoare din patrie sunt ignorate, nerespectate sau călcate în picioare; am ajuns acum, ca organele administrative să ne despoie și de libertățile comune cetățenești, pe cari constituția țării le asigură tuturor cetățenilor din patria noastră deopotrivă.

Să bucină pretutindenea că țeară mai liberală ca Ungaria nu există: și eată, că libertatea în țeara noastră e pusă la discrețiunea câte unui primar, sau a unui vicecomite.

Se spune pretutindeni, în presă, în cameră, la guvern și se anunță mai ales în străinătate, că nicăiri naționalitățile nu au atâtea drepturi, ca și în Ungaria, și eată, că organele administrative politice, după-ce prin încălcarea și desconsiderarea ei au scos din valoare o lege fundamentală, creată anume pentru asigurarea egalei îndreptățiri a naționalităților, au cutezanța de a despoia pe membrii acestor naționalități chiar și de drepturile constituționale comune pentru toți cetățenii, — și ca ironia să fie și mai completă, și mai amară, la săvârșirea actelor de ilegalitate aceleași organe au cutezanța de a se mai provoca la însuși legea, pe care au nesocotit-o întotdeauna, deși datoria lor ar fi fost să o observe.

Sau e adevărat, că trăim în țeară constituțională, și că drepturile cetățenești se asigură tuturor deopotrivă, fără considerare la limba sa, naționalitatea sa, ori creștindu-se politice, — și atunci actele de volnicie vor fi nimicite, ear' autorii lor pedepsiți, — sau că toate frazele despre constituționalism, liberalism și egală îndreptățire sunt numai fraze goale, pe cari și un primar le dă ori-când de minciună, — și în cazul acesta voim să știm dacă guvernul țării, în special dl ministru de interne, se identifică oare, — da sau ba? — cu organele sale inferioare și se asociază și dînsul la ceata celor-ce dovedesc, cu fapta că: în Ungaria constituțiunea și libertățile cetățenești atrîm de bunul plac al singuraticilor organe administrative, că egala îndreptățire a naționalităților este numai pe hârtie și că ea se mai amintește numai pentru a seduce lumea străină, care nu cunoaște încă adevărata stare de lucruri.

Eată de ce domnule primar, voiu să dau recurs și în contra rezoluțiunii dlui vicecomite, și să motivez recursul meu cu următoarele

Motive:

Domnul vicecomite în rezoluțiunea sa 19942/III. 896 se identifică cu motivarea opririi, ear' primăria Sibiiului își motivează oprirea cu două motive: a) cu provocarea la legea de naționalități, (artic. de lege XLIV. din 1868), b) cu provocarea la articolul de lege XXXIII. din 1874.

1. Nici una nici alta din legile citate, dar' peste tot nici o lege pozitivă, nu dă drept primarului ca să oprească o adunare de alegători, sau ori-ce altă adunare. Pentru-că conform legii primarul are să iee la cunoștință însinuarea unei adunări ori conferențe electorale de partid, și poate să-și trimită reprezentantul sau la fața locului, unde se ține adunarea, n'are însă nici un drept, nici să permită, nici să oprească, o adunare. Prin urmare primăria din Sibiiu a trecut peste competența sa, „și-a permis un lucru, care nu-i compete și pentru aceasta trebuie trasă la cercetare disciplinară, ear' actul de oprire trebuie nimicit, ca adunarea, ce am convocat pe 24 Oct. 1896, să se poată ține ori-când.

2. Dar' actul de oprire al primăriei din Sibiiu, chiar și atunci, când nu ar fi un abuz de putere, cum de fapt ni-se prezentă, totuși nu s'ar pute susține, pentru-că nu se poate susține motivarea acestui act.

Să vedem care sînt argumentele ce se aduc pentru motivarea opririi:

Primarul zice, că nu poate concede ținerea conferenței pentru împregiurarea, că „alegătorii chemați la adunarea anumită nu se grupează după cercuri de alegere, ci după naționalitate, ceea ce s'ar fi declarat deja ca neadmisibil încă la 11 Maiu 1896 prin rezoluția sa de sub nrul 56/96 pres., rezoluție dată în chestiunea convocării adunării alegătorilor români pe 15 Maiu 1896.

Motivul acesta nu se poate susține: pentru-că a) rezoluțiunea la care se provoacă dl primar este neresolvată, sub apelație la ministerul de interne, b) motivele însăși ale acelei rezoluțiuni sînt absurde și false și de aceea trebuie să presupunem, că înaltul minister de interne o va nimici, și pe aceea și pe aceasta. Curioasă logică a motivării opririi!

Un act ilegal și neconstituțional vrea dl primar să-l motiveze cu un alt act al se de aceeași natură, care act însuși este atacat prin recurs, și care deci n'are nici o valoare de drept.

Dar' și mai curioasă, și mai neînțeleasă logică e a te provoca la legea „despre egala îndreptățire a naționalităților” pentru a-ți motiva oprirea unei adunări românești pe un pretins motiv, că legea ar exchide gruparea după naționalitate! Și aceasta o face domnul primar al Sibiiului când se provoacă la rezoluțiunea sa din 11 Maiu 1896 (nrul 56/96 pres.)

În faimoasa sa rezoluțiune dl primar susține, că §-ul 1 al articolului de lege XLIV. din 1868 „exchide clar ca în Ungaria să se poată conferra ori să se poată organiza pe basă de rasă ori națională.”

Eată cea mai stranie aserțiune, ce se poate susține din partea unui organ administrativ, când calcă în picioare drepturile libertății cetățenești.

Eată cea mai cutezată lovitură ce s'ar pute aplica unei naționalități din patria noastră!

Eată cea mai flagrantă batjocură a principului enunțat prin legea din chestiune: principul egalei îndreptățiri a naționalităților!

A declara, că legea de naționalități nu permite a conferra și a se organiza pe basă națională, însemnează a pretinde dela noi Români, cetățenii „egal îndreptății” ai acestei patrii ca:

Să abdicem a mai conferra noi între noi, adecă a mai ține conferențe de ori-ce natură, fiindcă toate conferențele noastre, fie bisericesti, fie școlare, fie culturale, se țin pe basă națională și se fac în limba națională românească;

Să abdicem de dreptul electoral și de întrunire, pentru-că noi numai în limba românească, adecă pe basă națională, ne putem întruni și putem declara votul nostru;

Să abdicem de a mai figura în publicitate cu caracter național, ca naționalitate, și prin urmare să ștergem toate școalele, bisericile și reuniunile noastre, cari sînt publice și naționale;

Să abdicem de a ne organiza în partid politic pentru apărarea intereselor noastre de viață, cu un cuvînt să abdicem de a mai trăi ca ceea-ce sîntem, să ne renegăm firea și să ne contopim în al neam de oameni din această țeară, de pildă în rasa maghiară.

A declara și a susține deci, că legea de naționalități conține așa ceva, înseamnă a pretinde, ca noi Români din această țeară, și cu noi toate celelalte popoare nemaghiare, să ne maghiarisăm!

Se poate însă susține așa ceva? Și dacă s'ar pute susține ca o dorință, ca o utopie, de pildă, s'ar pute oare face provocarea la legea așa numită „despre naționalități”?

Nici-decum!

Legea „despre egala îndreptățire a naționalităților” nu exchide, pentru-că nu poate exchide fără a contrazice spiritului seu, gruparea și întrunirea pe basă națională. Nu poate să exchidă această basă, pentru-că tocmai în urma recunoașterii naționalităților s'a creat această lege pentru a asigura și a garanta drepturile speciale ale singuraticilor na-

ționalități, anume tocmai cu privire la limba lor, care este nota esențială a fiecărei naționalități.

Cum s'ar pute dar' susține, a priori, că o lege, care s'a creat ca o necesitate, în urma recunoașterii principiului național, — să exchidă ea însăși acest principiu în sine, ori ca basă pentru grupări politice?

Legea aceasta s'a adus la 1868 pentru a împlini o dorință a Maiestății Sale Împăratului-Rege; pentru a satisface pretensiunilor partidelor naționalităților nemaghiare din țeară și pentru a realiza ideile celor mai luminați dintre politicienii fruntași ai națiunii maghiare: ca Dedé, Eötvös etc.

Cum s'ar pute admite deci a priori, ca această lege să nesocotească naționalitățile, în favorul cărora s'a adus la dorința mai înaltă, când înainte chiar de a se crea legea au existat deja partide organizate pe basă națională în însuși sinul parlamentului din Budapesta.

Cumcă scopul legii de naționalități a fost, conform dorinței mai înalte, egala îndreptățire cu recunoașterea principiului național, a tuturor naționalităților, se vede apriat și din discursul tronului rostit la închiderea dietei, în 10 Decemvrie 1868, în care discurs se zice:

„Egala îndreptățire, de care cetățenii diferitelor naționalități se bucurau în relațiunile politice și civile și până acum, ați extins-o și asupra terenului limbilor lor, asigurând d-voastră prin lege acele pretensiuni ale lor, cari nu stau în contradicție cu condițiunile administrațiunii și justiției. Sperăm, că credincioșii noștri de limbi nemaghiare își vor afla deplina lor liniștire în acea convingere, că statul asigură fiecăruia cetățean libertatea și desvoltarea limbii sale materne în mod egal.”

Același lucru apare de altcum din întreaga desbatere în dietă asupra proiectului, precum și din proiectele separate, cari s'au făcut atunci, cu un cuvînt din întreg aparatul, care se poate lua în considerare la interpretarea legii.

Dar' ceea-ce susțin, ca o aserțiune a priori, se poate susține și a posteriori, consultând însuși textul legii.

Domnul primar încercând să motiveze oprirea volnică, ce a comis, se provoacă la §-ul 1 al legii. Acest §. nu conține absolut nimic, ce s'ar pute cita în materia aceasta. Acest §. tractează numai despre limba oficială de stat a Ungariei, o chestiune care n'are nimic a face cu oprirea sau permiterea unei conferențe însinuate în toată regula.

Din citatele făcute de dl primar apare însă, că dînsul a voit să se provoace la partea introductivă a acestei legi.

Dar' nici cu aceasta nu e mai norocos, pentru-că tocmai în această parte a legii este depus spiritul și intențiunea ei, care am arătat a priori, că nu poate exchide „a conferra și a se grupa pe basă națională.”

Partea aceasta a legii conține tocmai proclamarea egalei îndreptățiri. Aci se enunță categoric, că: „toți cetățenii Ungariei formează... din punctul de vedere politic, o națiune...”, al cărei membru egal îndreptățit e fiecare cetățean, aparțină el ori-cărei naționalități.

Aci se garantează libertatea constituțională, căreia aparține și libertatea întrunirii, libertatea convingerii etc., fără nici o restricțiune, căci expres se zice:

„această egală îndreptățire poate fi supusă unor dispozițiuni speciale numai întrucât privește întrebuințarea oficială a limbilor... egala îndreptățire deplină asigurată tuturor cetățenilor, trebuie lăsată neatinsă privitor la toate celelalte raporturi.”

Din toate acestea apare evident, că legea, la care se provoacă dl primar nu numai nu îndreptățește oprirea sa volnică, ci din contră ni-o prezentă și mai drastică, fiindcă „și-a pus-o sub scutul unei legi, al cărei spirit a pornit tocmai din recunoașterea principiului național, pe care dl primar vrea să-l exchidă de a pute figura ca basă la organizarea de partide.

Lucru evident de altcum, că nici un fel de lege nu poate exchide vre-o basă de organizare, fiindcă partidele în ori-ce țeară constituțională unde sînt partide, se bazează pe programele lor; ear' stabilirea programului este esențială libertății convingerii, care este

garantată în toate statele civilizate și constituționale din lume.

Cumcă principiul național poate să formeze principiul conducător al unui program și prin urmare poate să formeze basa unui partid, — se înțelege de sine.

Cumcă de fapt principiul național a format și formează basa multor partide politice — nu mai încapă nici o îndoială, dacă aruncăm și numai o repede privire asupra vieții politice din Ungaria, ori asupra vieții politice din ori-care alt stat, care se compune din mai multe naționalități.

Doar însuși partidul național român, — ca se nu mai amintim partidele din sinul celorlalte naționalități, — există deja de atîția ani, cu mult înainte de legea „despre egala îndreptățire” a naționalităților, și încă nimănui nu l'a venit în minte să-l excepționeze, până în timpul mat nou, când dl ministru de interne Hieronymi l'a dificultat și l'a declarat de disolvat, nu însă pe motivul pretextat de dl primar, ci pe motivul, că n'ar ave — statute!

Din toate acestea reese evident, că punctul prim al motivării opririi este absolut nul și nu se poate susține.

3. Al doilea punct de motivare a opririi vătămătoare este următorul:

„împregiurarea, că sînt convocați nu direct alegătorii dietali, — zice dl primar, — ci bărbaii de încredere aleși de acestia, formează o procedură, care stă în contradicție cu §-ul 104 al legii electorale (art. de lege XXXIII. din 1874).

Acest argument încă e absolut fals și nul.

§-ul 104 al legii, la care se provoacă dl primar nu amintește cu nici un singur cuvînt cum ar trebui convocate adunările de partid. În acest §. se prescrie cum să se însusie atari adunări, nu dispune însă absolut nimic cu privire la organizarea internă a întrunirilor. E și natural ca să nu dispună, pentru-că acest lucru aparține vieții interne de partid, care se regulează prin însuși partidul.

Împregiurarea excepționată în mod incompetent și nedrept de către dl primar se bazează la noi pe o praxă îndelungată, care de altcum este întemeiată în firea lucrului.

Cel-ce are vot de alegător are dreptul de a participa la întrunirile publice de partid prevăzute în §-ul 104 al legii electorale, dar' nu și datoria de a participa în persoană.

Legea nu exchide cu absolut, nici un cuvînt, că alegătorii aderenți ai aceluiași partid să nu se reprezente la adunările de partid prin 2 sau mai mulți alegători din același cerc, în cari ei au toată încrederea politică.

Astfel și a doua parte a motivării opririi se dovedește de nulă, ca una ce nu se poate susține. De aceea oprirea însăși, ca nebasată în lege, contrară legilor, contrară spiritului constituțiunii, — trebuie nimicită, ear' întrucât actul primăriei trece peste competența prescrisă în lege trebuie urmărit pe cale disciplinară ca abuz de putere.

Repararea aceasta pretinsă imperios de gravitatea abuzului comis aștept să se și facă cu atât mai grabnic, că prin actul volnic de oprire miile de alegători Români au fost împedecați în exercicierea unui dintre cele mai cardinale drepturi cetățenești.

Atunci când cetățenilor de toate culorile politice li-s'a permis ținerea întrunirilor, numai întrunirea conferenței alegătorilor români a fost oprită. Cu atât mai neînțeleasă apare această oprire a conferenței generale, că în cele mai multe părți ale țării au fost permise conferențele de alegători români cercuale, convocate în cercurile singuratic de către presidenții cluburilor cercuale ale partidului nostru.

Sper cu atât mai virtos admiterea recursului meu și nimicirea opririi date de primarul Sibiiului, cu cât știu, că din partea înaltului guvern de repețe-ori s'a exprimat dorința, ca partidul național român să abandoneze politica de pasivitate. Cum se și poate gândi la așa ceva, dacă nici întrunirile unde se ne sfătuim asupra atâror pași nu ni-se permit?

În sfîrșit sper repararea grabnică a acestei lovituri, pentru-că ea constituie, nu numai o scurtare a drepturilor noastre cetățenești, ci palmuște totodată și libertățile publice ga-

rantate prin constituție, ceea ce constituie o pată de rușine pentru țara întreagă.

Noi Românii iubim libertatea pentru sine însași; iubim viața constituțională și libertățile ei pentru valoarea lor internă. De aceea ni-se revolta întregă ființa când aceste te-saure scumpe le vedem profanate de volnicia câte unui organ administrativ, care ar fi chemat tocmai, ca să reprezente aceste principii în mijlocul poporului.

Și mai mult ni-se revolta întreaga ființa noastră, când atacurile acestea condamnabile se fac cu provocarea la legi, ori pe lângă enunțarea de nouă și de ne mai auzite principii, care — ca și în cazul acesta — pot să deștepte neprevăzute nenorociri asupra țării întregi.

Pentru-că: a enunța că cetățenii români, ca Români nu se pot bucura de drepturile constituționale, sau că numai abdicând de firea lor, de cele mai sfinte comori ale lor, de limba și naționalitatea lor, pot fi părtași ai libertăților publice, înseamnă a declara război de exterminare tuturor naționalităților.

Pentru a încunungi grozavele nenorociri, ce pot proveni din enunțarea unor atari principii și tolerarea lor, fie pe timp ori-cât de scurt, te rog, dle primar, ca să binevoești a aștepta acest recurs al meu cât mai curând domnului ministru de interne, pe care îl rog ca să binevoiască a cassa oprită ilegală, a reprobă motivarea aceleia și a permite ținerea conferinței tuturor alegătorilor români, aderenți ai programului nostru dela 1881, în forma în care a fost convocată conferința la 24 Octomvrie n. a. c.

Sibiu, 11 Noemvrie 1896.

Cu toată stima:

Dr. Ioan Rațiu.

Sibiu, 11 Decembrie n.

Breve în contra limbii maghiare.

Am anunțat, că Papa ar fi dat o brevetă prin care se oprește întrebuințarea limbii maghiare ca limbă liturgică. Știrea a adus-o până acum numai P. Hirap. Acum se confirmă indirect prin Vaterland din Viena. Acest organ, care stă aproape de nuntiațura de acolo, reproduce știrea lui „P. H.” fără nici o rezervă. Expunând mișcarea pornită pentru înființarea unei episcopii maghiare în Dorog, organul vienez zice: „S. S. auz totuși n'a permis, ca să se introducă o confusie babilonică în liturgie, și aceasta va liniști numai și mai mult pe bunii catolici. Sperăm, că și candidații pentru plănuita episcopie se vor purta cuvințios”.

Ardealul în pericol! Astfel strigă în gură mare cunoscutul scriitor maghiar *Bekics Gustav*, într-o broșurică edată de curând, în care se cuprind colosale planuri patriotice. *Bekics* e de părere, că lăsând la o parte alte chestiuni de naționalitate trebuie rezolvată mai întâi chestiunea română, care e cea mai arzătoare dintre toate. *Bekics* crede, că Săuui trebuie aduși în legătură cu maghiarimea din Ungaria, prin însușirea limbii maghiare, ce se află între aceste două popoare prin comitatele ardelen. Poporul maghiar din Ungaria trebuie întărit prin o politică agrară bună, prin parcelare și coloni-

sare. În Ardeal e mai de lipsă o politică industrială, cu toate-că și aici trebuie salvate rămășițele proprietății naționale. Centrul acțiunii ardelen trebuie să fie în Săuime. Dirația emigrării trebuie întoarsă, spre insulele maghiare.

Din broșură se poate conchide, că în direcția signalată se va pune la cale o acțiune „în stil mare”; în fruntea mișcării stau deputații dietali din Săuime.

Din parlamentul român. În ședința de Marti a camerei române, prim-ministrul *Aurelian* a făcut următoarele declarațiuni referitoare la chestiunea Metropolitului *Ghenadie*:

„... În chestiunea metropolitană suntem animați de simțimentele pacifice și vom căuta o soluțiune pacifică. După puține zile de guvern nu mi-se poate cere să indic deja soluția, dar cred, că în chestiunea aceasta vom avea concursul nu numai al liberalilor și democraților, ci al tuturor oamenilor de bine (Aplause). Nu va trece mult timp și vom veni înaintea d-voastră cu soluția, pe care o veți discuta și aproba, dacă o veți admite (Aplause).”

Se crede că soluțiunea va fi: revisuirea procesului prin Curtea de cassatie.

Pasivitatea în dietă. Precum s'a votat legea despre indemnitate, și legea despre recruți, fără lungă desbatere tot așa va fi votată și adresa-răspuns la mesagiul de tron. Nici una dintre partidele din opoziție, nu voeste adevă se provoace discuție lungă asupra adresei, cum era obiceiul până acum, ci toate se vor mărgini numai la precizarea principiară a punctului lor de vedere, și la constatarea ilegalei compuseri a actualului parlament. De aci în colo meargă toate pe voia guvernului și a partidului guvernamental care rămâne singur responsabil pentru „politica” ce o face.

Adevă un fel de pasivitate — pe diurne! Și asta-i bun!

Cronică politică.

Demonul Italiei.

Cât rău, material și moral, dar mai ales de acest din urmă a pricinuit grandanul *Crispi*, prin modul său autoritar, necinstit, imoral în toate privințele de a cârmui țara, nici pe departe nu este încă evaluat. El, om fără pic de scrupul, fără nici o mustrare de conștiință, neluând în seamă decât cei-ce îi dicta mintea egoistă fără margini, în cele materiale, ca și în cele morale, nu numai că a înoculat în întreg organismul politico-social virusul corupției, care îi roade neconștient corpul și scoate la iveală bube de putregai, dar duse și țara toată, prin aventura sa grandomană, în Africa.

Am amintit și noi la timp de panamino-urile italiene, rodirile inevitabile ale chipului de guvernare al demonului Italiei; dar n'am înregistrat toate într'adins, fiindcă ne era prea mare scârba de a ne ocupa mereu cu ele.

Acum câteva zile a eșit la iveală un ron panamino de sub obliuarea lui *Crispi*, un nou scandal grozav de urf, prin care acesta este cu desăvârșire nimicit moralicește.

Precum e cunoscut, multe ținuturi pe insula Sicilia ca și din Italia-de-Sud au suferit mult, anul trecut, în urma unor prea vehemente cutremure de pământ. Guvernul votase pentru nenorocirii locuitorii ai ținuturilor ajutoare de bani. Încă pe vremea cârmuirii lui *Crispi* circulau multe svonuri, că cu banii aceștia se fac escrocherii și înșelătorii, că nu s'nt împărțiți cui au fost destinați. Dar se înțelege, *Crispi* înăbușea toate aceste cutezătoare calumnii.

Venind la guvern cabinetul actual *Rudini*, deputatul radical poetul *Cavallotti* până atunci nu s'a liniștit, până-ce guvernul n'a dispus o comisiune specială anume în-sărcinată cu cercetarea acestei afaceri. Săm-bata trecută, ministrul-president a așternut camerei operatul comisunii, declarând, că „primește deplina responsabilitate pentru tot conținutul”. Raportul comisunii constată, că împărțirea banilor a fost luată din mâinile autorității competente, că au dispărut diferite hârtii dove-ditoare despre împărțirea banilor și că un raționiu complet, nici-odată, de nimeni, n'a fost nimerit așternut. La porunca specială a lui *Crispi* o parte a banilor a fost întrebuințată pentru alte scopuri; 3000 lire au fost date la porunca directă a lui *Crispi* de către prefectul din Reggio unei persoane cu totul necunoscute acestui funcționar; 10.000 lire au fost împărțite membrilor cabinetului *Crispi*; 1945 lire au fost vrsate unui nepot al lui *Crispi*, etc.

Fostul ministru-president n'a fost de față la ședință, numai amintitul nepot al seu, *Palamengi Crispi*, care se încerca cu minciuni, a combate această din urmă aserțiune a raportului; atunci se sculă plin de mânia *Cavallotti* și îi dovedi că mințe. Discursul acestuia din urmă profuse mare emoțiune, care țin până la sfârșitul ședinței.

Și pe când astfel era înfierat în cameră, știți unde se afla demonul Italiei? Era tocmai la regele, se-l propună de a face lovitura de stat. După *Gazetta Piemontese* *Crispi* ar fi zis între altele regelui *Umberto*: „Situatia M. Voastre este rea; țara cade în marasm, partidele extreme au devenit stăpâne peste opiniunea țării. E de datoria mea de a îndiga, că mă apucă temere de soarta tronului”. Regele ascultă liniștit cu zîmbet pe buze și după o pauză de tăcere, îl între-bă pe *Crispi*, dacă îi merge deja mai bine cu renunțamul, ear demonul Italiei, înțelegând lecția iute se recomandă și pleacă.

L-a ajuns *Nemesis* pe pățimașul și răzbunătorul demon, odată omnipotent, dar n'a isprăvit încă cu el.

Ajunge-va ea și pe alții, cari procedează fără scrupul, fără mustrări de conștiință, în mod autoritar, nesotind decât interesele lor proprii. Și în cazuri de acestea *Nemesis* nici nu prea se uită apoi la pedanterie în afaceri bănești.

Chestiuni școlare.

O reflexiune.

Dieceasa Aradului, Dec. 1896.

Ar trebui ca zilnic să scriem și să stăm de vorbă, ca să ne înșirăm toate plângerile, toate neajsurile și necazurile învățătorilor, ca cel puțin acea mângiere să o avem. Alta știu ca nu.

Azi, nu se mai poate accentua nici aceea, că, tu ca învățător îți crești oameni, cari se-ți fie devotați și recunoscători. Au trecut toate. Spiritul timpului preface lucrurile altcum, și de multe-ori așa, cum nici nu te-ai așteptat.

Ce idei sublimile!? Să fi educator și creștor al mlădițelor omenimii. Să dai direcția vieții. Să plănuești, că cutare și cutare elev, va fi așa om mare... etc. Frumos, de tot frumos.

Dar ce decepțiune!? Ești la locul dorit, te trudești, îți pui toată forța de care dispui să-ți împlinești datoria, ba, să faci mai mult... dar te trezești că te-ai înșelat foarte. Și atunci nori gri-ți apasă fruntea și dureri necunoscute îți strigă inima, căci te-ai trezit, că ești numai singur. Nu te ajută nime. Părăsit de toți, vai, cât te sim-țești de desiluzionat?! Ba, câte într'un loc se află și oameni îndurați, cari stăruiesc, ca cel puțin să primești leaful. Ori de sânt lucruri mai grave, cugeti că-ți saro cineva într'ajutor? Nu. Rămâi singur, ca cucul. De ești bolnav, — căci după atăta inspirare de felurite gozuri din școală ești silit să fi, — cugeti că te ajutără cineva? Dacă nu cei mici, cel puțin barem cei mari? Nu. Și atunci îți blastemi tot, și existența și ora când te-ai decis să pășești pe sublima carieră...

Și asta mă face să vorbesc. Să știe, că până la un timp, învățătorii confesionali, dar cu desosebire cei gr.-or. sol-viau procentele pentru fondul de pensiiune provăzute în legea din 1868 și la autoritățile confesionale, respective la consistor și numai apoi la stat, când au fost luați cu toții. Acelea fonduri, conf. și azi există, sau mai bine, au existat.

Un astfel de fond are și dieceasa Aradului, la care a contribuit cu banul seu, mai fiecare învățător definitiv ce era p'atunci în funcție, dar că contribuientul a avut sau nu e va folos de acolo, e altă întrebare.

De vre o cățiva ani, se face planul pentru un fond de pensiiune pe seama funcționarilor consistoriali și a profesorilor dela institutul pe-teologic. din Arad, — în care fond să se înuece apoi și cele 10 mii fl. ale fondului învățtoresc. Învățătorii au protestat de repește-ori, dar înzadar, că li-s'a dat se înțeleagă, că nu-i de nasul lor protestul. — Auzi lume! Adună cu greu banii acumii, să-ți cumperi o haină frumoasă, vine însă un om, — căruia îi trebuie mai multe, — și ți-o ia din spate. E frumos lucrul acesta? Ei bine, orice s'ar zice, fondul a fost învățtoresc și trebuia să rămână tot astfel.

Vin cazuri: Un învățător e bolnav greu mai mult timp, și are lipsă de suplinitori. Cine îl solvește? Învățătorul are leaful de 3-400 fl., să deie jumătate, ce-i rămâne lui? Dar nici legea nu-l osândeste la așa ceva. Să-l solvească confesiunea? Dar dacă e săracă și abia poate susține școala, de unde să

mai deie și suplinitorului? — Alt cas: Un fost membru al fondului, pensionându-se, dela stat primește pensia numai pe timpul dela 1870 până azi. Nu i-ar prinde bine un mic ajutor? Aici dar' să se întrebuințeze venitul fondului învățtoresc! Solvească domnii funcționari și profesori percente mai mari, la înființândul fond, căci leaful li-se urcă dela 600—2500 fl., deci au de unde. Să nu lăcomească nime la pușinul nostru. Să ni se lase cel puțin mângierea, de a pute cugeta, că totuși nu sântem despoiați de toate drepturile, barem de câtră ai noștri.

Am reflectat la acestea, pentru-că în 2—3 rinduri în ședințele reun. învățăt. ne-am ridicat graiul, dar n'a ajuns până la locul competent. Acum cerem și pe această cale, ca fondul nostru să rămână pe loc și să se folosească pe seama învățătorilor, cari alte ajutoare n'au, afară de salariul cel miser.

Un învățător.

Din parlamentul maghiar.

— Ședința din 10 Decembrie. —

Majoritatea covârșitoare a lui *Báffy* se poartă bine. În ședința de astăzi asemenea a votat o lege, fără multă discuție și spargere de cap. S'a pus la ordinea zilei legea despre votarea numărului de recruți.

Thály Kálmán (kossuthist) declară, că pe seama honvezilor votează contingentul necesar; dar armatei comune, din motive principiare și mai ales pentru aceea, pentru-că armata e dresată în spirit austriac, — nu-i votează nimica.

Polonyi declară, că actualului guvern nici pe seama honvezimii nu-i votează nici un recrut — și tot astfel și bătrânul *Madarász*.

Kossuth votează numărul de recruți, necesar pentru honvezime, — din datorință patriotică; de armata comună însă nici dînsul nu voeste să știe nimica.

Mai vorbese deputații *Okolicsányi* *Papp Elek* și *Hélfy Ignatz*, — le răspunde apoi tuturor ministrul de honvezi *Féjerváry*, ear' ceata namelucilor primește proiectul de lege, în general și în special.

Dieta actuală — cum se vede — votează legile cu tuteala fulgerului.

Urmează răspunsul baronului *Báffy* la interpellările lui *Polonyi* și *Kossuth*.

Lui *Polonyi* îi răspunde marele (!) bărbat de stat *Báffy*, că alianța secretă între Rusia și Germania e un „oare-ce”, despre care nu se poate vorbi; o discuție pe tema aceasta nu e permisă, pentru că taie popa (*Goluhovski*) limba! Îi asigură însă pe *Polonyi*, că pacea e asigurată, câtă vreme nu va fi război!

Polonyi, firește, nu e mulțumit cu diplomaticul răspuns, majoritatea lui *Báffy* însă da, și-l ia la cunoștință.

Baronul *Báffy* răspunde apoi lui *Kossuth*, că contractul vamal-comercial cu Austria s'a abzis pentru aceea, pentru-că în forma sa actuală nu se poate renoi!

Să primește răspunsul, și părinții patriei se dac la mncare, radioși și fericiți, că au meritat diurnele pe ziua de astăzi.

FOIȚA „TRIBUNEI”.

IDEI.

Cartea Le Grand (1826).

De

Heinrich Heine.

Tradusă de M. Aegea.

(Urmare).

Dacă vre-un savant mare și bogat, spre ex. *Mihail Beer* *) ar dori să-mi cumpere acest secret, sânt gata să-l vînd pentru 19.000 gabini courant; în cas de lipsă ne mai putem tîrgui. O altă invențiune însă n'o voiu retăce-o și în folosul literaturii o comunic ai gratis.

O țin anume de consult a cita toți autorii obscuri cu numărul casei.

Acești „oameni buni și musicanți rei” — așa e agrrăit în *Ponce de Leon orchestra* **) — acești autori obsuri posed totdeauna încă câteva exemplare din cărțile lor deja de mult dispărute și spre a căpeta un exemplar ai lipsă de numărul casei. Dacă spre ex. aș voi să citez „cartea de cântări pentru meseriași de Spitta” — iubită madame, unde vrei să o afli aceasta? Citez însă:

vid. „Carte de cântări pentru meseriași de Spitta: Luneburg, strada Lünea nr. 2., după colț” — atunci, madame, dacă crezi că

*) *Mihail Beer* (1800—1833) autorul lui: „Pariet”, „Struensee” etc. Fratele lui *Meyerbeer*.

**) *Ponce de Leon*: Comedie de *Clemens Brentano*, 1804.

se plătește, aci o poți afla. Eu însă îți spun, că nu se plătește.

De altcum, madame, n'ai nici idee cu ce ușurință pot cita. În tot locul aflu ocaziune, pentru a arăta cunoștințele mele vaste. Dacă vorbesc spre ex. despre mncare, observ în o notă, că Romanii, Grecii și Evreii încă au mncat, citez toate bucatele delicate, cari au fost pregătite de către bucătoreasa lui *Lucullus* — o vai, că m'am născut cu 1500 ani prea tîrziu — mai observ încă, că prânzurile comune la Greci se numiau așa și așa, și că *Spartanii* au mncat supă rea neagră. — Totuși e bine, că n'am trăit încă pe atunci, nu-mi pot închipui ceva mai teribil, decât ca un om sărac să se fi făcut *Spartan*, supă e mncarea mea preferită — madame, am de gând se plec cât de curând la Londra, dar dacă în adevăr e drept, că acolo nu capeți supă, dorul carăși mă va mîna peste canal la oalele cu supă de carne ale patriei.

Despre mncarea Ebreilor din vechime aș pute vorbi pe larg și aș pute întinde vorba până la bucătăria jidană din timpurile cele mai nou.

Citez cu această ocaziune întreg drumul de peatră. *) Aș pute spune și aceea, că de uman s'au exprimat svanții din Berlin despre mncarea Jidanilor, și ajunge apoi să vorbesc despre alte bunătăți și calități de ale Jidanilor, despre invențiunile, pe cari le datorim lor, spre ex. cambilul, creștinismul — dar stai! aceasta din urmă nu li-o vom socoti prea mult, căci li-am folosit-o puțin — cred, că și Jidanii la invențiunea ei mai pu-

țin și-au tras socoata decât la invențiunea cambilului.

Cu ocaziunea Jidanilor l-aș pute cita și pe *Tacitus*, — el zice, că ei ar fi adorat în b'sericile lor măgari **) — și cu ocaziunea măgarilor ce câmp ținut de citate mi-se deschid.

Cât de multe lucruri curioase și demne de însemnat poți spune despre măgarii antici în comparație cu cei moderni.

Cât de cumințe au fost aceia și ahi cât de stupizi sînt aceștia.

Cât de cu cap vorbește spre ex. măgarul lui *Bileam*.

vid. Pentat. L.b. — — — — —

Madame, din întemplantare n'am cartea aceasta la dispoziție și trebuie să las locul acesta gol.

Dar în altă privință despre nemodernitatea măgarilor moderni citez:

vid. — — — — —

nu, și acest loc îl voiu lăsa gol, căci la din contră și eu voiu fi citat, anume injuriam.

Măgarii moderni sînt mari măgari. Măgarii cei vechi, cari au stat pe o treaptă așa de înaltă de cultură. (vid. Gesneri *De antiqua honestitate asinorum*, In comment. Götting. T. II. p. 32.) s'ar întoarce în mormânt dacă ar auzi, cum se vorbește despre descendenții lor.

Odată „măgar” era titlu de onoare — însemna atăta ca azi „consilier de curte” „baron”, „doctor philosophiae”. — Iacob îl asemăna cu fiul seu *Isa-har*, *) *Homer*, îl ase-

*) *Tacitus*. *Historiarum liber V. 4.*

*) I. Moise 49 15.

măna cu eroul seu *Ajax* *) și acum îl asemeni cu dl de...

Madame, cu ocaziunea acestor măgari m'aș pute adăni în istoria literaturii, aș pute cita toți bărbații mari, cari au fost amorezați, spre ex. pe *Abelardum*, *Picum Mirandulanum*, *Borbonium*, *Curtesium*, *Angelum*, *Politianum*, *Raymundum Lullum* și *Henricum Heinenum*.

Cu ocaziunea amorului earăși aș pute înșira toți bărbații mari, cari n'au fumat tutun, spre ex. *Cicero*, *Iustinian*, *Goethe*, *Hugo*, eu — din întemplantare toți cinci sîntem ceea așa de jumătate și jurști. *Mabilion* nu putea suferi nici chiar fumul dela o țigară străină, în „*Itinere germanico*” al seu se plînge, cu privire la bîrburile germane, „*quod molestus ipsi fuerit tabaci grave olentis fustor*”. Și din contră, altor bărbați mari li-se ascrie o predilecție iubire a tutunului. *Raphael Thorus* a scris un imn asupra tabacului.

Madame, poate nu ști încă, că *Isaac Elseverius* l'a edat anno 1628 în Leiden în eurt — și *Ludovicus Chuijschot* a scris o prefață la el. Și marele *Boxhornius* iubia tutunul. *Bayele* în „*Dict. hist. et critique*”, zice despre el, că ar fi auzit, că marele *Boxhornius* la fumat și-ar fi făcut o gaură mare înainte în palărie, în care ar fi bîgat de luleaua, ca să nu-l cuturbe la studiu. Apropos la amintirea lui *Boxhornius* aș pute înșira și savanții cari au ajuns în corn de capră și au fugit. Citez însă numai: *Joh. Georg Martins: De fuga literatorum* etc. etc. etc. Dacă cetim însă istoria, madame, vedem, că toți bărbații mari au fost siliți să fugă cel puțin odată în

vineața lor: — *Loth*, *Tarquinius*, *Moise*, *Joe*, doamna de *Stöl*, *Nebucadnezar*, *Benjovici*, *Mohamet*, întreaga armată prusiacă, papa *Gregoriu VII*, *Rabbi Jizchac Abarbanel*, *Rous-sean* — aș pute înșira încă multe nume ilustre, spre ex. cele cari sînt scrise la bursă pe tabla neagră.

Vezi, madame, nu-mi lipsesc nici profunditatea și nici cunoștințele. Numai cu sistematia nu merge încă cum se cuvine. Ca un German adevărat ar fi trebuit să încep această carte cu o explicație a titlului ei, cum e datină și obiceiul în sfântul imperiu roman. Dar *Phidias* ce-i drept tot atât de puțin a scris o prefață la *Joe*, cât de puțin se află vre-o inscripție pe *Venerea* nediceică — am examinat-o din toate părțile, — dar Grecii cei vechi erau Greci, eu sînt un German onest, nu-mi pot denega de tot natura germană, și dei trebuie să vorbesc a posteriori despre titlul cărții.

Madame, vorbesc anume:

1. Despre idei.
2. Despre idei în genere.
- a) despre idei raționale;
- b) despre ideile iraționale;
- c) despre ideile comune.
- d) despre ideile, cari sînt îmbrăcate cu piele verde.

Aceste se împart în — dar' aceste le vom vedea mai tîrziu.

(Va urma).

*) *Ilias*, 11. Vers. 588—565.

REVISTA PRESEI.

Presa română.

Gazeta Transilvaniei (nr. 263) apreciază cazul din comuna Meschin (comitatul Turda-Aries), unde notarul cercual (Ungur) a pedepsit cu amendă de 10 coroane pe Românu Nicolae Suciu, pentru că acesta "i-a zis notarului, se facă bine să-și spună românește aceea-va să-și spună, pentru că din- sul nu știe și nu pricepe ungurește". Constată, că astfel de cazuri sunt zilnice, dar li se dă prea puțină atenție din partea conducăto- rilor poporului nostru, cari, ar trebui se pro- testeze și se ceară pedepsirea exemplară a unor astfel de funcționari fără cultura inimii, fără simț de dreptate și fără respect față cu legile".

Dreptatea (nr. 263) vorbește despre „noul parlament ungar” și constată o apatie, o ne- pă sare încuibată de astă-dată în dieta țerii, întocmai precum s'a lăsat de mult și în popor.

„Toți oamenii s'au făcut fataliști — zice „Dreptatea” — și s'au împrietinit cu ideea fatalistică: „apoi ce să facem, așa vrea domnia, nu ne putem împotrivi”. Eată starea într'adevăr fatală, la care a ajuns țeara no-astră în urma falsificării conceptelor și pre- scrierilor genuine ale constituționalismului, pa- triotismului, naționalismului”.

ASTRA.

O broșură economică.

Primul dela comitetul despărțământului al XI-lea (Blaj) al „Asociațiunii” o broșură de 30 pag. intitulată: „Cum trebuie să cultivăm cucuruzul, ca să rodescă mai bine” diser- tațiune rostită de Ioan F. Negruțiu la aduna- rea generală a despărțământului al XI-lea, ținută la 9 Dec. 1896 în Mihalț. — Faptul, că despărțământul a tipărit în editura sa acea- stă interesantă disertație, poate să servească ca un bun exemplu și celorlalți despărțăminte ale „Astreii”.

Nici-decum nu se poate promova mai cu succes cauza „Asociațiunii” și ajunge la mă- rețele ei scopuri, decât începând cultura țe- ranului cu o literatură și bună și folosi- toare.

„Enciclopedia Română”.

O altă știre îmbucurătoare pentru Astra ne vine din Blaj.

Consistorul metropolitan din Blaj a ex- mis un cercular către întreg clerul archiepie- cesan, în care se recomandă cu toată căldura procurarea „Enciclopediei române. Lăsam să urmeze întreg cercularul:

81. Cercular către întreg clerul archiepiesan. Nr. 5266 1896.

Onorate în Christus frate!

Comitetul „Asociațiunii transilvane pen- tru literatura și cultura poporului român” a luat asupra-și inițiativa pentru editarea unei Enciclopedii populare, cu scop de a populariza științele și artele și de a lăți cunoștințe fol- lositoare în sinul poporului român.

Cartea aceasta se tipărește în 20 fasci- cole pe lângă abonament de 8 fl. pentru pri- mele 10 fascicule, și de 15 fl. pentru în- treg opul.

Astăzi noi opul acesta de folositor cu atât mai virtuos, că ținde a oferi publicului cetitor iocană fidelă despre întreg trecutul și despre stările actuale ale Românilor, prin aceasta îl recomandăm frăților voastre cu toată căldura, pentru bibliotecile noastre parohiale și tractuale.

Blaj, din sedința consistorială, ținută în 21 Noembrie 1896.

Binevoitor:

Victor Mihályi m. p., arhiepiscop și metropolit de A. Iulia și Făgăraș.

Dacă acest act va îmbucura pe toți amicii „Enciclopediei” trebuie de altă parte să umple de satisfacție pe toți Români, vâ- zând o corporațiune, cum e consistorul din Blaj, în frunte cu Excelența Sa Metropolitul, cum patronază cauza „Asociațiunii”, care este cauza culturii poporului român.

Faptul acesta nu mai are lipsă de elo- gii; fie, ca el să fie imitat de toate consi- stoarele românești.

Aforisme politice.

— Una la zi. —

Cel mai mare delict pe care-l poate comite un ministru, consistă în aceea, când el își sacrifică principiile sale pentru poziția sa și când el dă principiului și țerii sale sfat, nu după conștiința sa, ci cu considerarea la aceea, că ce le convine acestora mai bine și la ceea-ce li oferă totodată lui cele mai mari avantaje.

Brougham.

CRONICĂ

Sibiu, 11 Dec. n. 1896

Luarea Plevnei. Ieri, Joi, în 10 Decembrie n., fiind aniversarea luării Plevnei, un Te-Deum s'a oficiat în biserica din dealul Spirii din București, în prezența unui pu- blic numeros. După terminarea oficiului divin, detașamente din trupele garnisoanei au defilat înaintea Maiestății Sale Regelui Carol. Ora- șul a fost pavoasat.

„România-Jună” din Viena și-a con- stituit noul comitet al societății pe anul administrativ 1896/97 în următorul mod: Președinte: cand. ing. Corneliu Mesar- roș; vicepreș.: Drd. med. Alex. Crăciunescu; secret. I.: stud. med. Tita Perția; secret. II.: stud. forest. Aurelian Turcan; cassar: stud. med. Mariu Sturza; contro- rol: stud. fil. Carol Conya; bibliot.: stud. tech. Caesar Popovici; econom: stud. med. Iuliu Mălinașiu.

Întâlnire de regi și de împărați.

Cu ocaziunea jubileului de 60 de ani de domnie al reginei engleze Victoria, jubileu care se va sărbătorii anul viitor, curțile europene do- resc se aranjeze cele mai strălucite sărbări. Se prepară o adevărată demonstrație monar- chistă, arangiată de însuși domnitorii. Cabine- tele marilor puteri au intrat deja în pertrac- tări. Dar până acum s'au discutat numai eventualele greutăți. Între acestea cea din urmă e împregiurarea, că pentru octogenara regină Victoria ar fi o prea mare greutate se participe la întreg șirul de sărbări. Altă greutate e, că Monarhul nostru, Împăratul german și principele de Wales tre- buie se întoarcă mai întâiu vizita Țării Ni- colae II. și sărbătorească regală italiană și să poată merge la Londra numai după- ce se va fi re- solvat chestia vizitei Țării la Roma și a contra-vizitei regelui Umberto, care vor ave- loc — după-cum a anunțat Țării la Viena — în primele luni ale anului 1897.

Un comerciant român, cu praxă în- delungată în Sibiu, ar deschide bucuos o boită într-o comună românească, și roagă pe toți cei-ce li-ar pute arăta un loc potrivit, să-și facă acest serviciu prin redacțiunea zi- arului nostru.

Din diecesea de Oradea mare.

Ni-se scrie în luna trecută s'au ținut sedințe de exactorat în consistorul gr.-cat. de Oradea- mare. Cu această ocaziune s'au revizuit rați- ciniile fondurilor diecesane administrate prin domni canonici. Nu știu rezultatul cifrelor și stărilor active sau pasive, dar atăta știu, că fondul deficiențelor s'a predat pentru ad- ministrare și îngrijire noului canonic dlui I. Juhász, acela care când a introdus pe archi- diaconul Dr. Bran în Carei a vorbit în bisce- rică și ungurește. Fondul viduo-orfanat s'a predat noului canonic: M. Neș. Strămături din o mână în alta văd că se fac, dar con- centrarea fondurilor, ceea-ce este de dorit nu se mai efectuează. Personalul curții episcopoești încă s'a strămutat cu totul. Fostul secretar e dispus de paroh în Bilești, fostul econom e bibliotecar de prof. preparandial; fostul actuar de prof. prepar. Acuma s'au în curte: dl canonic M. Neș, ca director de cancelarie; secretar e: Dr. I. Bulc, fost profesor prepara- ndial; arhivar e: N. Diș, teolog absolut. Profesor de limba română în gimnaziul de Oradea, în locul dlui Dr. Bran e: I. Diș, ca- pelan din Carei. De paroh la Macău a fost prezentat de Excelența Sa vrednicul preot Lăzar de Paroche, dar patronul parohiei, episcopul romano catolic din Timișoara nu l'a primit, așa se vede că ceată patrioți. Se speră totuși, că compunerea se va face spre îndestuirea diecesei. Din toate se vede că orizontul începe a se curăți și a se în- noua încet.

Canalul dela Portile-de-fer. Deși canalul dela Portile-de-fer s'a deschis deja în toamnă, lucrările decurg încă. În vremea din urmă s'au terminat lucrările de canalizare la cataractele dela Koszodóke.

Procesul lui „Alkotmány”.

Ieri s'a ținut înaintea curții cu jurați din Buda- pestă pertractarea finală a procesului intentat lui „Alkotmány” pentru știrile despre omorul ritual din Berczel. Acusatul, Pozsonyi Gábor, a declarat, că informația i-a dat-o ba- ronul Jaszenszky Sándor, prin urmare nu poate lua asupra-și răspunderea. Astfel atăta cartea cu jurați, cât și tribunalul, achită pe Po- zsonyi de sub răspunderea de autor.

Medic român în Bistrița. Dl Dr. Alexandru Pop, fost medic până acum în Verșet, și-a schimbat domiciliul și s'a mutat în Bistrița, unde și-a început deja praxa ca medic privat.

A scăpat „patria” de primejdii. Sub titlul acesta cetim în „Foiaș Poporului”. Din comuna Szunyogd, cercul Marghitei, ne scrie învetătorul Ioan Butla, că sosindu i un pa- het de 10 calendare dela Arad, adjunctul notarial, un Ungur papicat, a descuțut pa- chetul, zicând, că are poruncă dela ministru să vadă, de nu sunt în pachet calendare oprite. — Măi, măi, că bine mai apără d-lor „pa- tria” de cărțile românești!

Tifus pe țărmul Adriaticiei. În ținuturile litorale ale Mării-Adriatice bănuie în mare măsură tifusul. În Pola grasează stăte de violent grozava boală, înecat au trebuit luate cele mai întinse măsuri de apărare. Panica o mărește împregiurarea, că cei cu- prinși de boală, în majoritate mor. — Ase- menea știri sosesec și din alte părți. Așa se

anunță din Corfu, că pe vaporul de școală „Stein”, care staționează acolo, a erupt ti- fusul; în 24 ore au obvenit deja 10 casuri de boală!

„Gazeta” din București — a răpo- sat după o viață nervoasă de abia un an. Ignorată dincolo, pentru ignoranța-i pa- tentă, compromisă la noi, prin apărarea unor compromiși politicieni „naționali”. „Gazeta” a murit, cum i-a fost întreaga viață, — în întunecare, neplăns decât numai de cei vrednici de plâns. Fie ca prin moartea-i oportună, să dispară pe vecie „meritele” cari au făcut-o faimoasă la noi: veninoasele intrigi, pe cari cu atăta „eternă sete de scandal” le debita!

Sarah Bernhard. Cercurile literare ale Parisului pregătesc o festivitate în onoarea celebrei tragediane Sarah Bernhard. Din acest incident scriitorii Sardou, Coppée și Halévy au fost în audiență la presidential Faure, spre a-l îndupleca să distingă pe ar- tista cu ordul legiunii de onoare. Faure re- cunoscu în termeni măgulatori meritele ar- tistice ale tragediane, dar își exprimă regre- tele, că în interesul distincției nu poate face nimic. Coppée crede, că opunerea provine dela consiliul ordului de onoare, care nu vrea să distingă o artistă, de oare-ce, dat fiind cazul de precedentă, și alte artiste ar pre- tinde această distincție. — Sarah Bernhard va sărbătorii anul acesta și jubileul de 25 de ani, de când a pășit pe cariera teatrului.

Cal artificial. Doamna Wood, cunos- cuta inventatoare engleză, a cerut să i-se permită a introduce — cail artificiali. Praxa dovedește anume: că trăsuriile automobile spărie caii de pe străzi. Spre a ocoli acea- sta, doamna Wood a compus — calul artifi- cial, care e prins la trăsura automobilă și pus în mișcare printr-un motor cu petrol. La prima vedere cail artificiali abia se pot deosebi de cei naturali.

Ciuma în India. Din Bombay sosesec știri foarte îngrijitoare despre răspândirea ciu- mii în India. La 9 Dec. au fost 55 îmbol- naviri și 37 casuri de moarte. Dela isbuc- nirea pestilenței 1126 oameni s'au îmbolnăvit și 304 au murit. Săptămăna trecută au mu- rit în total vreo 1000 oameni, în vreme-ce numărul obiciuit al mortalității e numai 300.

Atentat cu dinamită. În seara de 8 Dec. o bombă de dinamită a explodat în Barcelona, provocând o panică grozavă. Rănit n'a rămas nimeni. Făptuitorii atentatului sunt necunoscuți. Un industriaș din Alcoi a pri- mit o ladă, în care se afla o mașină in- fernală.

Liferare pentru armata română.

Camera comercială și industrială din Brașov face cunoscut, că pentru armata română s'au să se lăsa pe cale de oferte, batiste, traiste de in și de pânză, flanele, obiele delână etc. Amănute se pot căpăta la cancelaria camerei comerciale din Brașov.

Restaurantul din marea bererie

Habermann, de pe Bretter, va fi preluat cu 1 Ian. 1897 de excelentul restaurateur Iulius Pankiewicz. Cu conducerea res- taurantului va fi încredințat cumnatul seu, Harrie Meltzer, bine cunoscut cu rece- rințele moderne ale unui restaurant elegant. Astfel se poate spera, că sub noua posesiune restaurantul acesta se va ridica la un nivel corăspunzător tuturor pretenșiunilor publi- cului mare.

Știri mărunt. Viceprimar I. al Budapestei, în locul avansatului Márkus, a fost ales Haberhauser János. — Scufundarea din Brux a înecat total. — În ținutul Li- povei a inundat Mureșul, cauzând daune mari. — Comiciul dela Carl-Theater-ul din Viena, Girardi, a înecuit. — La 1 Maiu 1897 se va sărbătorii jubileul de 25 de ani al universității din Strassburg. — Practican- tul de advoat Ily Alajos, curătorul ora- șului Pécs, a dispărut fără veste, neputând răspunde de banii în-reținăți lui.

La

Abonament lunar

pentru Decembrie st. v.

— cu prețuri din capul foi —

învită

Administrațiunea ziarului „TRIBUNA”

Posta redacțiunii.

Violei. Promit. Se va publica, deși e cam în- târziată. Salutare!

Mai nou.

Președintele statelor-uite — asa- sinat.

Magyarország primește o telegramă din Milano de cuprinsul, că Mac-Kinley, noul președinte al statelor-uite americane ar fi fost ucis. Se așteaptă confirmarea ori desmintirea știrii senzaționale, pe care până atunci și noi o dăm cu toate re- servele.

Bibliografie.

„ENCICLOPEDIA ROMÂNĂ”

editată sub auspiciile și din însărcinarea „Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român” de Dr. Corneliu Diaconovich, prim-secretarul „Asociațiunii”. Sibiu, în Aug. 1896.

Acest dicționar enciclopedic urmărește a opul de a populariza științele și artele și de a lăți cunoștințele folositoare în sinul po- porului român și în special de a oferi publi- cului cetitor o iocană cât mai fidelă a întreg trecutului și a tuturor stărilor actuale ale Românilor, fără deosebire de hotare politice. „Enciclopedia Română” se lucrează de aproape 200 de autori distinși și apare în editura li- brăriei W. Krafft în Sibiu, în extensiune de cel puțin 2 tomuri de câte 60 coale de tipar, (format „Lexicon”, 8° mare, în 2 columne, litere „petit”), cu numeroase ilustrațiuni și harte.

Publicarea se va face în fascicule de 6 coale în decurs de circa 2 ani, 10 fascicule formează 1 tom.

Redacțiunea și editorul își rezervă dreptul, ca amasurat cerințelor materiilor tractate și numărului aboneuților, se poată da publi- cațiunii o extensiune mai mare.

Abonamentele obligă la procurarea opu- lui întreg și se pot face pe lângă achitarea anticipativă a prețului pentru 2 tomuri, pen- tru 1 tom ori pentru 1 fascicol. La prenu- merari de 2 tomuri se acordă 25%, car' la prenumărarea de un tom 20% rabat.

Prețul de prenumărare face: Austro-Ungaria România pentru 2 tomuri fl. 15.— lei 40.— „ 1 tom „ 8.— „ 20.— „ 1 fascicol „ 1.— „ 2.50

La prenumărări de 1 tom resp. 1 fas- cicol, prețul tomului resp. fascicolului urmator este a se achita cel mult în 30 de zile după primirea celui premergător.

Abonații primesc fasciculele franco. După terminarea publicării opul se va vinde în librării cu un preț ridicat.

Abonamente se pot face: la editorul W Krafft în Sibiu, la despărțămintele „Asocia- țiunii transilvane”, precum și la toate libra- riile.

Depositor general pentru România la li- brăria Carol Müller în București, (Calea Vi- ctoriei 53), care va îngrijii expedițiunea fasci- culelor abonate pentru întreg regatul român.

Atât redacțiunea cât și editorul „Enci- clopediei Române” nu au cruțat nici o jertfă pentru a asigura succesul acestei opere mult folositoare și și-au dat toate silințele ca pe lângă un conținut bogat și redigat cu în- grijire, atât tiparul, cât și materialul de ilus- trațiuni, lucrat la cele dintău staбилente din Viena și Lipsca, să satisfacă toate preten- siunile juste.

Subsemnații se adresează deci către toți amicii culturii poporului român cu rugărea: de a sprijini cu toată căldura aceasta mare operă inițiată de „Asociațiunea transilvană”

Pentru Redacțiune: Dr. C. Diaconovich. Pentru editură: W. Krafft.

Calendarul zilei.

12 Dec. n. 1896

Iulian: + S. Apostol Andreiu. Gregorian: Mascutiu. Soarele: răsare 7.56, apune 4.04 m.

Buletin meteorologic.

Sibiu, 11 Decembrie n. 8 ore dimineața.

Presiune atmosf. în mm. (Mediu lunar 737.3)	Diferență din presiun	Temperatura după Celsius	Maximal și minimal de temperatură	Direcția vântului
738.2	— 2.0	— 0.8	— 3.1—1.8	W

Din țeară 8 Dec. n. 9 ore dimineața.

Stațiunile	Presiune atmosf. în mm.	Temperatura Celsius	Vântul direcția	stria
Budapesta	763	— 1.1	NV	—
Sămar	79	— 4.2	NV	4
Cluj	788	0.6	SV	6
Orșova	76	— 3.4	NV	6
Arad	76	— 2.1	NV	3
Panciova	754	— 1.3	NV	2

Sosiți în Sibiu.

În 11 Decembrie n. 1896.

Hotel „Împăratul Romanilor”. Mihályi, vice- colonel din Blaj. F. Maurovits, director și H. Tribitzky, restaurateur din Făgăraș. Blaustein din Budapesta, Sil- berbaum din Viena și E. Beer din Agărbiciu, comer- cianți. I. Hausher din Budapesta, W. Homero din Triest, M. Jakob și G. Heiss din Viena, toți voia- giori T. Beldy, proprietar din Teiscaune.

Hotel „Neurhner”. D. Sebik din Budapesta și D. Zaum din Alba-Regală, privatieri. S. Steiner, I. Zintz, I. Simanovsky, E. Lacan, F. Langer și I. Ha- cher, toți voiaiori din Viena. I. Grünbaum voiaior din Budapesta. S. Schwarz, comerciant din Seghedin.

Hotel „Meltzer”. C. Baiu din Orăștie și A. Truța din Simeria, preți. Paraschiva Popovici, învătă- toare din Săliște. I. Linz, inginer din Copșa-mică.

Hotel „Habermann”. M. Lang, comerciant și I. Pozar, preot din Agnita. I. Roth, preot din Lugoj.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 9 Dec. n. 1896.

Săminte	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr. dela până	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr. dela până
Grâu				
Bănățesc nou	77	8.—	8.10	78 8.10 8.15
Grâu dela Tisa	77	8.15	8.20	78 8.20 8.25
Grâu „Pesta”	77	8.10	8.15	78 8.15 8.20
Grâu de Alba-Reg.	77	8.10	8.15	78 8.15 8.20
„Bacica”	77	8.20	8.35	78 8.25 8.30
Grâu ung. de Nord	77	—	—	78 — —

Săminte, vechi ori noue	Sotul	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr. dela până
Oscară			
de măt.	70—72	6.70	6.75
de vînac	69—63	4.—	4.35
de bere	62—65	5.10	5.90
de măt.	64—66	6.50	8.—
de măt.	69—71	5.70	6.70
de măt.	—	4.25	4.80
de măt.	—	4.15	4.20
de măt.	—	11.75	12.25
de măt.	—	5.81	5.90

Grâu	Sept.-Oct.	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr. dela până
„Cucuruz”	Mart.-Apr.	8.05	8.07
„Ovă”	Maiu-Iun.	3.96	8.97
„Ovă”	Iulie-Aug.	5.91	5.93
„Ovă”	Sept.-Oct.	—	—

Produse diverse	Sotul	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr. dela până
Săm. de trif.			
„Lăcșă” ungarească	45	50	—
„roșie”	35	40	—
„Olen de rap.			
„rafinat”	55	55	50
„Uns. de porc			
„dela Pesta	—	—	—
„dela țeară	—	—	—
„Săminte”			
„vînac”	55	56	—
„Căpșun”			
„Căpșun”	19	19	50
„Căpșun”	17	17	50
„Căpșun”	—	—	—
„Căpșun”	—	—	—
„Căpșun”	—	—	—
„Căpșun”	—	—	—

Spirit

Brut, pentru rafinării	Bani	Marfa
Rafinat, pentru comercianți mari	14.70	15.—
Brut, „ ” „ ”	62.50	58.—
Brut, „ ” „ ”	50.50	51.—

Cursul pieții din Sibiu.

Din 11 Dec. n. 1896.

Hârtie-monetă română	Cump.	9.47	vând. 9.51
Lire turcești	10.80	10.70	
Imperiali	9.80	9.65	
Ruble rusești 100 a	126.75	127.75	
Galbeni	5.55	5.70	
Napoleon-d'ori	9.50	9.54	
„ (rusești)	9.47	9.51	

Bursa de Budapesta.

Din 9 Decembrie n. 1896.

Renta de aur ung. 6%	122.50
„ „ 4%	98.75
„ „ val. cor. 4%	121.75
Imprumutul căilor ferate ung.	121.75
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	123.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	104.—
Bonuri rurale ung.	97.—
„ „ croate-slavone	102.—
Obligatiunile desp. regalilor	100.—
Imprumut cu premiu ung.	153.—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	139.50
Renta de hârtie austriacă	100.50
„ de argint austriacă	100.75
„ de aur austriacă	120.25
Losurile austriace din 1860	1015.—
Acțiunile băncii austro-ungare de credit ung.	1015.—
„ „ „ anstr.	—
„ „ „ anstr.	—
Scrieri fondare ale industriilor de credit și econom. „Albina”	100.75
Argintul	—
Galbeni împărătești	5.64
Napoleon-d'ori	9.51
Mărci 100 imp. germane	58.85
London 10 Livres sterlingi	119.75

Bursa de Viena

Din 9 Decembrie n. 1896.

Renta de aur ung. 6 1/2	122.60
„ „ „ 4 1/2	98.50
Renta ung. v. c. 4 1/2	124.10
Imprumutul căilor ferate ung.	121.70
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	121.70
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	101.25
Bonuri rurale ung.	97.14
„ „ croate-slavone	101. —
Imprumut cu premiu ung.	153. —
„ „ „	143. —
„ „	100.65
Renta de hârtie austriacă	100.95
„ „ argint austriacă	122. —
„ „ aur austriacă	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„ „	122. —
„	

Lemne de fag pentru foc, neplutite

de calitate recunoscută de cea mai bună, se pot cumpăra la

Eduard Zimmermann,
strada Gării (Bahngasse) Nr. 14.

Magazinul de lemne e în Bahnhofstrasse (curtea Hager).

[2526] 4-6

Mica tipografie

originală americană cu tipuri de cauciuc,
precum și stampilii și sigile
de toate soiurile.

A se procura numai direct de la în-suși
fabricantul:

J. LEWIN,

FABRICĂ DE STAMPILII ȘI TYPURI.

Viena, Stadt, Adlergasse 14.

Tipografia de tipuri, cu șatula gratuită
și celele de lipsă la pregătirea de mici
tipărituri este acomodată și ca un practic

dar de Anul-Nou

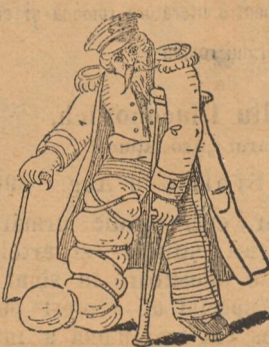
cu 80 tipuri fl. 1.20 cu 130 tipuri fl. 2.—
„ 190 „ „ 2.50 „ 225 „ fl. 3.—
„ 315 „ „ 3.75 „ 890 „ fl. 4.50

O dosă permanentă de colorii costă:
în mărime de 6x4 fl. —.30
„ „ 9x5 „ —.40
„ „ 11x7 „ —.60
„ „ 16x8 „ —.90

Ce nu convine primesc înderet.
Lista prețurilor pentru vânzări en gros se
trimite franco.

Se caută agenți.

Leac succes garantat!

În contra: reumatismului, aprinderii
șirii spinării și a altor dureri reumatice
este renumitul

„Hindostan“;

care vindecă și cele mai învechite dureri.
Deja la primele încercări se simte un succes
însemnat. „Hindostan“-ul este un produs
indian, vegetal și a vindecat de când este
mii de suferințe de cele mai învechite.

Numeroase recunoștințe și scrisori de mulțumire.

Prețul unui flacon original 1 fl., unui flacon dublu 2 fl.

Să expedieze dacă se trimite banii înainte, sau cu rambursă.

[2820] 1-2

Bettelheim și Rink, Budapesta,

16. Váci-ut 16. II. 30.

La „Tipografia“, societ. pe acț.
în Sibiu, se află de vânzare:

CURA DE APĂ

de Preotul Sebast. Kneipp.
Prețul 1 fl. 50 cr.

„LUGOȘANA“

instituit de credit și de economii, ca societate pe acțiuni în Lugos.

Primește depuneri spre fructificare
sub următoarele condițiuni:

- a) Depuneri cu anuș de 30 zile cu 5%;
- b) „ „ „ 60 „ „ 5 1/2%;
- c) „ „ „ făcute de biserici, școli, corporațiuni cul-
turale, ori cu scop de binefacere cu 6%.

Darea de venit după interese o solvește institutul separat.
După starea casei depuneri până la 500 fl. v. a. se resti-
tuește îndată la prezentarea libelului fără abdicere.

Depuneri se pot face și ridica și prin poștă.

[1947] 44—

Direcțiunea.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

A eșit de sub tipar:

Calindarul Poporului

pe anul comun

1897.

Anul XII.

SIBIU.

Editura și tiparul „Tipografiei“, societate pe acțiuni.

Prețul 20 cr., cu trimiterea pe poștă 23 cr.

Prețul 20 cr., cu trimiterea pe poștă 23 cr.

Cu două portrete ale dlui Dr. Ioan Rațiu.

Sumar: Calindarul astronomic și bis-ricesc, cu povești economice pe fiecare lună. —
Cronologie pe anul 1897. — Genealogia domnitorilor europeni. — Poșta. — Cores-
pondența telegrafică. — Raportul între măsurile n. uș și v. uș. — Scara timbrelor. —
Autoritățile bisericești române din Transilvania și Ungaria. — Alexandru Vlăduț (cu o
schită literară): „Dela șezătoare“ și „Un crăciun“, (nuvele). — Epigrame. —
„Doina“ de G. Coșbuc. — „O pagină din istoria anului 1848-49“ de
C. Vancu. — „Cine a sberat?“ „Bucăția d-n gură“ (anecdote). — Dr. Ioan
Rațiu (biografie cu două portrete). — „I torioa e despre porumbi“. — „Pui de lei“,
poesii de Ioan Nenițescu (cu o schită literară). — „Snoave“. — Anton Pann
(cu o schită literară): „Despre pricină de judecări“ și „Povestea vorbii“. — „Dimi-
neața și seara“, de doamna Colomb. — Victor Vlad Delamarina (cu o schită
literară): „Al mai tare om din lume“ și „No nis acasă“. — „Răvașul nostru“, de
Ioan Scutur. — „Drept de neguțito-it“, de Ioan Costin. — „Povești“. — „Tru-
gurile din Ungaria“. — „Tirgurile principale din Bucovina și România“. — Inserate.

Prețul 20 cr., cu trimiterea pe poștă 23 cr.

Biblioteca lui George Barițiu.

Cele mai ieftine cărți românești!

Librăria „Tipografia“, societate pe acțiuni din Sibiu ajunsă în posesiunea unei mari părți din biblioteca lăsată de neuitatul

GEORGE BARIȚIU

se află în plăcuta poziție de a oferi publicului românesc cărți prețioase cu cel mai redus preț.

„Istoria Transilvaniei“.

Marele op al regretatului nostru istoric:

„PĂRȚI ALESE DIN ISTORIA TRANSILVANIEI“,

pe 200 de ani din urmă (3 volume). Se poate procura cu preț redus. Anume:

Vol. I. broș. în loc de fl. 4.20 numai cu fl. 2.50, leg. fl. 3.30. Vol. II. broș. în loc de fl. 4.— numai cu fl. 2.—, leg. fl. 2.80. Vol. III. broș. în
loc de fl. 2.80 numai cu fl. 2.—, leg. fl. 2.80. Opul întreg broș. în 3 vol. în loc de fl. 11.— numai cu fl. 6.50 — șese fl. și cincizeci cr. v. a., leg. fl. 8.60.

„Dicționarul unguresc-românesc“.

Broșurat în loc de fl. 2.50 costă acum numai fl. 1.50. Legat costă numai fl. 2.50.

Alte cărți rari și prețioase.

Prețuri reduse:

Dicționarul limbii române, după însărcinarea dată de societatea academică română,
elaborat ca proiect de A. T. Laurian și I. C. Massimu. Colaboratori Iosif Hodoș și
George Barițiu. — București 1876, opul complet numai 4 fl.

Glossariu, care cuprinde vorbele din limba română străine prin originea sau forma lor,
precum și cele de origine înduioasă. Elaborat de A. T. Laurian și I. C. Massimu.
București 1871, 584 pagini numai 50 cr.

Othello, novelă de Wilh. Hauf, traducere. 81 pagini numai 10 cr.

Responsabilitatea ministerială. Discursul de reîntregire al procurorului general și res-
punsul prim-președintelui înaltei curți de cassatiune și de justiție la 16 August 1866
cu un apendice. București 1866, 57 pagini numai 10 cr.

Criticele „istorice“ ale lui Iosif Sterca de Kerpenyes scărmanate — informațiune tipărită
ca manuscris de George Barițiu. Sibiu 1892. 22 pagini 5 cr.

Două drame familiare, lectură pentru tinerimea de sexul femeiesc. Sibiu 1891. 44 pag.
numai 20 cr.

Actele conferenței electorale a reprezentanților alegătorilor români din Ungaria și Tran-
silvania, ținută în Sibiu la 1, 2 și 3 Iunie 1884. — Sibiu, 1884 84 pag. numai 20 cr.

Tesaur de Monumente istorice, atât din vechiu tipărite cât și manuscrise, cea mai
mare parte străine, adunate, publicate cu prefațe și note ilustrate de A. Papiu Ilarianu.
(Tomul II. și III.) București 1864 à 1 fl. 50 cr.

Două raporturi de ale acelor prefecți de legiuni românești, cari în anul 1848/9 au susținut
luptele cu insurgenții unguri până la reîntregirea trupelor imperiale în Transilvania. —
Sibiu 1884. 80 pagini numai 15 cr.

Opurile lui Caiu Corneliu Tacit, traduse de Gavril I. Munteanu, director și profesor,
date în tipar sub auspiciile societății academice după înțetarea din viață a traduc-
torului (Biografia traducătorului anexată). Sibiu 1871 1 fl.

Darea de seamă asupra procesului politic de presă al dlui George Barițiu,
redact. „Observatorului“, în cestiunea colectelor pentru soldații români răniți. (Pertra-
tarea finală din 30 Aprilie n. 1879). În loc de 25 cr. acum numai 10 cr.